

CAMPANYA PER L'ESMENA CONSTITUCIONAL QUE LIMITA LA MIDA DE LA PROPIETAT DE LA TERRA A BRASIL

Una mesura de justícia:
Acabar amb (500 anys de) latifundi

FÒRUM NACIONAL PER LA REFORMA
AGRÀRIA I LA JUSTÍCIA AL CAMP

Què és la Campanya?

És una acció de conscienciació de la societat brasilera respecte a la injusta realitat agrària del país, i una acció de pressió sobre els nostres polítics perquè introdueixin en la Constitució Federal mecanismes que limitin la mida de la propietat de la terra a Brasil, eliminant els latifundis.

El dret a la propietat és generalment interpretat com a garantia d'un dret absolut i il·limitat, legitimant la concentració d'àrees immenses en les mans de poques persones i grups, mentre la majoria en queda exclosa. Aquestes poques persones, els latifundistes, fa 500 anys que impedeixen a través de la força i amb base en lleis aprovades per ells mateixos, que es realitzi una àmplia distribució de terres a Brasil.

La Campanya entén que l'Estat brasiler té l'obligació de garantir el dret a la propietat de la terra a tots els brasilers i brasileres que la necessiten per treballar i guanyar el pa per a si i per a la seva família.

Aquesta Campanya és un instrument de rescat de la ciutadania, i no es vincula a raons de tipus ideològic. Apunta a superar el latifundi, responsable del retard econòmic i de l'exclusió de la ciutadania de milions de brasilers.

Molta terra en poques mans

Una breu anàlisi de l'estructura agrària brasilera mostra que hi ha 3.224.898 immobles rurals registrats al país, que ocupen una àrea de 331.364.012 ha. D'aquest total, els minifundis representen el 62% dels immobles, i ocupen el 7'9% de l'àrea total. D'altra banda ocorre que el 2'8% dels immobles són latifundis que ocupen 56'7% de l'àrea total.

Lamentablement, Brasil ostenta el deplorable títol de país amb el quadre de segona major concentració de la propietat fundiària a tot el planeta.

La concentració s'afegeix a la improductivitat de la terra. L'INCRA considera que, a escala nacional, el 62'4% de l'àrea total dels immobles rurals al país és improductiva.

Però el govern, ja fa la reforma agrària?

La reforma agrària a Brasil, fins a avui, mai no ha estat considerada una prioritat. Al govern actual, que no deixa d'autoproclamar-se en tota ocasió com el que ha realitzat major nombre d'assentaments –i realment ho ha fet–, les iniciatives encara són molt tímides i només es duen a terme en funció de la pressió exercida pels moviments socials.

El discurs governamental afirma la seva oposició al latifundi, però la política agrària del Govern Federal va expropiar en els últims tres anys només 3'4 milions d'ha., és a dir, menys del 2% de les que són necessàries per establir a totes les famílies sense terra, el nombre de les quals es calcula en almenys 4'5 milions. A aquest ritme serien necessaris com a mínim 50 anys per assentar a tots els treballadors rurals sense terra del país (i).

I la població de la ciutat, què hi té a veure?

La reforma agrària va passar a ser entesa per la societat com una solució no solament per als sectors del camp, sinó també com una proposta per al conjunt de la societat, com a factor d'ocupació i de renda, de disminució de l'èxode rural i del creixement i violència de les ciutats, és a dir, de desenvolupament sostingut.

La història d'altra banda mostra que la majoria dels països que avui són considerats desenvolupats, tenen una agricultura forta i van passar per processos amplis de reforma agrària, és a dir, de repartició de terres o de limitació de la seva mida. En una paraula: la reforma agrària porta desenvolupament.

Què es vol alterar en la Constitució?

En l'article 186, en què la Constitució defineix la funció social de la propietat, volem introduir un cinquè incís, limitant la mida de tot latifundi a Brasil a una àrea que correspongui, com a màxim, a 35 mòduls fiscals.

Les propietats superiors a 35 mòduls fiscals serien

automàticament incorporades al patrimoni públic. El mòdul fiscal és una referència establerta per l'INCRA, que defineix una àrea mínima suficient per proporcionar l'aliment d'una família de treballadors rurals. Varia d'una regió a una altra i és definit per a cada municipi a partir de diversos factors, com la situació geogràfica, la qualitat de la terra, el relleu, les condicions d'accés entre altres aspectes. Als estats del sud, el mòdul fiscal dels quals està a l'entorn de les 20 ha, aquest límit seria de prop de 700 ha. En els del nord, on la mida del mòdul és de prop de 100 ha, aquest límit giraria entorn de les 3500 ha.

La introducció d'aquesta mesura produiria una disponibilitat immediata de grans extensions de terres per a les famílies acampades, sense que per això s'haguessin de gastar recursos públics per a la indemnització. Recursos que avui dia són gastats en processos d'expropiació, podrien ser utilitzats en suport a la infraestructura, al crèdit subsidiat i a l'assistència tècnica de cara a la viabilització dels assentaments.

Participi en la campanya!

1) Fent la més àmplia divulgació possible, a través de tots els mitjans de què disposi, sobretot a les escoles, esglésies, locals de treball, associacions i sindicats perquè la societat prengui consciència de la gravetat de la qüestió agrària i doni la preeminència que s'ha de donar a la realització d'una àmplia reforma agrària.

2) Fent pressió sobre els parlamentaris perquè votin en favor de l'Esmena Constitucional que limita la mida de la propietat i acaba amb el latifundi a Brasil.

El Fòrum Nacional per la Reforma Agrària i per la Justícia al Camp convoca a totes les persones perquè ajudin a realitzar la recollida de milers de firmes en tot Brasil, per demostrar als parlamentaris quina és la voluntat del poble. Els fulls de firmes poden aconseguir-se a la secretaria del Fòrum o en qualsevol de les seves entitats. Reprodueixi'ls i reculli el major nombre possible de firmes.

Lluitarem perquè quedi expressat en la nostra Constitució un límit màxim per a la propietat rural a Brasil. Així es podran crear les possibilitats reals d'accés a la terra per a milions de treballadors rurals sense terra, posant les bases per a la reducció de la misèria a Brasil.

La secretaria del Fòrum és exercida per la Comissió Pastoral de la Terra (CPT). L'adreça de contacte és: Tel.: 65-62-212.64.66/ Fax: 65-62-212.0421 / cptnac@cultura.com.br

L'ESGLÉSIA HA D'ENTRAR EN LA LLUITA PER LA DEMARCACIÓ DE LES TERRES INDÍGENES

Antonio Fernandes
Brasil

Jesús parlava a les multituds sobre i Regne de Déu i tornava la salut a tots els que ho necessitaven" (Lc 9, 11). Tot el que Jesús diu i fa en els Evangelis té aquest únic sentit: el Regne de Déu, idea que travessa tota la seva vida i activitat.

Per a Jesús, el Regne de Déu és radicalment oposat als altres regnes existents: estructures despòtiques, opressores, on ni la justícia ni la dignitat de l'ésser humà es tenen en compte. El Regne de Déu, anunciat i mostrat per Jesús, xoca, de front, amb el que la societat del seu temps -i molts de nosaltres- pensem com una mica convenient o políticament correcte.

La funció de l'Església és continuar transmetent el missatge del Mestre, especialment en les realitats humanes on la dignitat dels fills de Déu no és respectada i el Regne està lluny de concretar-se.

"L'Església, deixeb-la de l'Esperit de Déu, s'assembla a Jesús en la seva vida, paraula i acció. Assumeix la misericòrdia i la compassió de Crist, en relació amb tot ésser viu i amb la vida amenaçada, com a principi de tota acció evangelitzadora. Té la convicció que Déu no la vol per a si mateixa, sinó en funció del Regne de la vida, la justícia i la pau" (Document de la CNBB, Regional el Nord I i II).

Aquest és, sens dubte, el cas dels pobles indígenes d'Amèrica Llatina, pobles que, a causa de la cobdícia d'altres, de la seva pretesa superioritat cultural i religiosa, i del seu desenfrenat desig de dominar i oprimir, són portats, encara avui dia, fins a la vora de la mort física i cultural.

L'església, com a deixeb-la de Jesucrist, continuadora de la seva obra i col·laboradora en la construcció del Regne de Déu, no pot sostreure's a la vocació de lluitar per la vida i, en el cas dels pobles indígenes, de defensar la terra tradicionalment ocupada per aquests pobles, necessària per a la seva subsistència.